

Bilag 5.

HÅNDVÆRKSRADET

Den 17. november 1965.

Vedrørende mesterbetegnelsen.

Til orientering for udvalgets medlemmer tillader Håndværksrådet sig at fremkomme med nogle bemærkninger vedrørende mesterbetegnelsen. Afsnittet om mesterbetegnelsen findes i betænkning I, afgivet af Handelsministeriets næringslovskommission 1964, kapitel V, side 49. I samme betænkning findes bestemmelsen om mesterbetegnelsen i bilag 1 § 17, side 75.

Det er Håndværksrådet meget magtpåliggende at fastslå, at indførelse af en obligatorisk mesterprøve ikke giver mulighed for monopoler eller laugslignende forhold inden for mesterstanden, hvilket begrundes med følgende punkter:

1. Ingen begrænsning i etableringsretten.

Efter det forslag, Håndværksrådet har fremsat i næringslovskommissionen, vil enhver frit kunne løse næringsbrev på håndværk nøjagtig som efter den nugældende næringslov.

Ønsket om indførelse af obligatorisk mesterprøve gælder kun for de næringsdrevende, der vil benytte sig af mesterbetegnelsen, og her har vi i den nugældende næringslov allerede den begrænsning, at der kræves svendep prøve. Det er dette krav, Håndværksrådet ønsker skærpet til også at omfatte en mesterprøve, idet man har konstateret, at det at være mester er et fag i sig selv, som bør læres lige såvel som andre fag.

2. Ingen begrænsning i oplæringsretten.

Selv om Håndværksrådets forslag om obligatorisk mesterprøve gennemføres, vil enhver fagligt oplært fortsat kunne få ret til at antage lærlinge, jfr. lærlingelovens § 2, stk. 1 a, og § 2, stk. 4.

3. Ingen begrænsning i organisationsretten.

I næringslovskommissionens betænkning findes en skrivelse fra Monopoltilsynet som bilag 5, side 109. Monopoltilsynet udtrykker i denne skrivelse betænkelighed med hensyn til retten til at blive medlem af en faglig organisation for dem, der ikke har bestået mesterprøve.

Nok har en lang række organisationer bestemmelse om, at kun faglærte må optages i organisationen, men så at sige alle organisationer har en skriftlig eller stiltiende bestemmelse om, at der kan gøres undtagelser fra denne regel, ligesom der i de sidste år har været tendens henimod at lempe disse bestemmelser inden for så at sige alle organisationer.

4. Ingen begrænsning i konkurrencen.

For at begrunde denne påstand må Håndværksrådet her igen henvise til Monopoltilsynets skrivelse, denne gang sidste afsnit på side 110, hvor det nævnes, at en mesteruddannelse må anses for værdifuld også for forbrugerne, ligesom man senere fremhæver, at det ville fremme konkurrencen på effektiviteten.

Man fortsætter øverst på side 111, at undervisningen bør tilrettelægges således, „at den enkelte mester bliver i stand til at foretage sin prissætning selvstændigt og uafhængigt af beregningen for fagets almindelige forhold“.

Netop dette at lære den enkelte mester selv at beregne sine egne priser og eget omkostningstillæg er en af de vigtigste discipliner i mesterskolen, en disciplin, der går igen i en lang række af de forskellige fag.